

εἶναι ἐν σιγῇ. « Ἐάν δὲν θέλῃς νὰ ὁμιλήσῃς, ἐπανελέξεν ὁ κριτής, θυσιάσθητι, κόρη μου, ῥέψον σπῆραν θυμιάματος εἰς τὴν ἐσχάραν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ θὰ ᾔται ἐλευθέρα.

— Οὐδέποτε! ἀπεκρίθη ἡ ἀδύνατος τῆς Πρίσκας φωνή, οὐδέποτε! —

— Ὑποφέρεις τὰ ἀδύνατα μέλη σου νὰ καταθλίβωνται ὑπὸ τῶν βασάνων τούτων; εὐσπλαγχνίσθητι τὴν νεότητά σου καὶ τὴν καλλονήν σου, θυσιάσον!

— Οὐδέποτε!

Αἱ βίστανοι ἐδιπλασιάσθησαν· αἱ μάστιγες, τὸ πῦρ, αἱ ἀνημμέναι δαῖδες, τὸ ζέον ἔλαιον, ἐπῆλθον ἀλληλοδιαδόχως... ἀλλὰ, τί ἠδύναντο αἱ αἰρεῖ ἐκεῖναι ῥωμαϊκαὶ σκληρότητες, κατὰ τῆς δυνάμεως, δι' ἧς ὁ Κύριος ὥπλιζε τὸ παιδίον, ὅπερ ἐμάχετο δι' αὐτόν; Ἡ Πρίσκα ἐμειδίει ἐν τῷ μέσῳ τῶν βασάνων, ὥσπερ νὰ ἔβλεπε περίεξ τοῦ βασανιστηρίου κραυγῶν τοὺς ἀγγέλους, φέροντας πρὸς αὐτήν, ἐκ μέρους τοῦ οὐρανοῦ συζύγου, ἐκεῖνον τὸν ἀθάνατον ἐτέφανον, ἐνθα οἱ κρίνοι τῆς παρθενίας, ἀναμιγνύονται πρὸς τὰ ἐρυθρὰ τοῦ μαρτυρίου δῶρα. Οἱ εἰδωλολάτραι δὲν δύνανται νὰ ὑποφέρωσι τὴν λάμψιν τοῦ βλέμματός της· τὸ ἀφελές τοῦτο μέτωπον, τοῖς ἐφαίνετο τρομερόν, ὥσπερ ὁ Θεὸς τὸ περιεχύκλου ἤδη ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ταύτης μεγαλοπρεπείας, ἥτις εἰς τὴν τελευταίαν τῶν ἡμερῶν, θὰ καταστρέφῃ τοὺς καταδιώκτας, ἐπὶ πηρουσίᾳ τῶν θυμάτων αὐτῶν. « Ἀρχεῖ! εἰπέ τις τέλος τῶν κριτῶν, ἃς ἐκδώσωμεν τὴν ἀπόφασιν! »

Ἡ καταδίκη ἐξετελέσθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Ὀπίας· ἡ κεφαλὴ τῆς Πρίσκας, κατέπεσεν ὑπὸ τὴν μάχαιραν. Ἡ βραχεῖα αὐτῆς ζώη, ἐστέφθη ὡσαύτως διὰ τοῦ μαρτυρίου, καὶ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία τιμᾷ αὐτήν ὡς τὴν πρωτομάρτυρα τῆς Δύσεως. Ἡ Ῥώμη τῶν Καισάρων δὲν ὑπάρχει πλέον· ἀλλὰ μετὰ πέντε καὶ δέκα αἰῶνας, τὰ πιστὰ τῆς ἐκκλησίας τέκνα, ἐπισκεπτόμενα τὸ εἰδωλολατρικὸν ἄδυστον τῆς οἰκίας τῆς Πρίσκας, σέβονται τὰ πολύτιμα αὐτῆς λείψανα, καὶ ἐνθαρρύνονται εἰς τὸν πόλεμον τῆς ζωῆς, διὰ τῶν ἀναμνήσεων τῶν ἀρετῶν τῆς κόρης ταύτης (1).

Α. Ι. ΟΛΥΜΠΙΟΣ.

ΟΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΡΗΝΙΚΟΝ
ΩΚΕΑΝΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

Ὁ μέγας ἡπειρωτικὸς σιδηρόδρομος, ὁ καταλήγων εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον, ἔδωκε τοσαύτα κέρδη, ὥστε ἡλάττωσεν ἐπαισθητῶς πάσας τὰς τιμὰς καὶ ἔκαμε συμβάσεις μετ' ἄλλων εταιριῶν σιδηροδρόμων καὶ ἀτμοπλοίων. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Καλιφορνίας εἶνε ἐτι κάτοχος μονοπωλείου σιδηροδρόμων καὶ ὁ κεντρικὸς σταθμὸς τῆς δι' ἀτμοπλοίων συγκοινωνίας μετὰ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Κίνας καὶ Αὐστραλίας. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ θὰ ἔχῃ δύο συναγωνιστάς. Ἀπὸ τὸ γεωγραφικὸν πλάτος 48^ο κατασκευάζεται βόρειος σιδηρόδρομος, ὅστις θὰ διασχίζῃ τὰς πλουσίας μεταλλοφόρους χώρας τῆς Μεντάνας καὶ τοῦ Ἰδάχου, καθὼς καὶ τὰς εὐφόρους καὶ συνδένδρους ἐπαρχίας τῆς Βασιγκτῶνος καὶ Ὀρεγῶνος. Ὁ σιδηρόδρομος αὐτὸς ἐτι μᾶλλον θὰ προσεγγίσῃ τὴν Ἰσπανίαν καὶ Κίναν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν καὶ βεβαίως θὰ γίνῃ κύριος μέρος τοῦ μετὰ τῶν χωρῶν αὐτῶν ἐμπορίου. Ἐπίσης κατασκευάζεται καὶ μάλιστα εἶνε ἐτοιμος ὑπὸ μήκους 700 περίπου ἀγγλικῶν μιλίων, ὁ σιδηρόδρομος τοῦ Κανσὰς, ὅστις θὰ καταλήγῃ εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸν παρὰ τὴν Οὐίλμιγκτῶνα καὶ θ' ἀνοίξῃ νέα ἐμπορεῖα εἰς τὸν χρυσὸν καὶ ἄργυρον τῆς Ἀμερικανικῆς ἐπαρχίας τοῦ Νέου Μεξικου, καθὼς καὶ εἰς τὸν καλιφορνικὸν οἶνον τοῦ Los Angeles. Πρέπει δὲ νὰ ἀναφέρωμεν καὶ τρίτον ἡπειρωτικὸν σιδηρόδρομον ἀπὸ Ὠκεανοῦ εἰς Ὠκεανὸν, ἴσως τὸν σπουδαιότερον πάντων, δι' ὃν ἐζητήθη καὶ ἐδόθη ἡ παραχώρησις τοῦ Κογκρέσσου. Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος θὰ ᾔνε ὁ συντομώτερος πάντων καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ ταξείδια θὰ ᾔνε δυνατόν κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους. Ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ, τῆς Νέας Αὐρηλίας, ἄγει διὰ τοῦ Ταξὰς καὶ καταλήγει εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸν παρὰ τὸ Σάν Διέγον, ἐκπέμπων καὶ κλάδον πρὸς τὸ Γουαῦμάς, τὸν ἀξιόλογον μεξικανικὸν λιμένα. Τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ἔδωκε μὲν ἡ μεξικανικὴ κυβέρνησις, φοβεῖται ὅμως, καὶ διχονοίας κινδύνους ἐντεῦθεν, διότι ἀπὸ πολλοῦ οἱ ἀμερικανοὶ ἐπιδρομεῖς (Flibustiers) θέλουσι καταλάβῃ τὰς μεξικανικὰς ἐπαρχίας συνόρων, Σουάτσην καὶ Σιναλέ-

(1) Πρίσκα, Ἀχιλλεὺς καὶ Ποιηκίλλα, εὐρίσκονται εἰς τὰ κεφάλαια τοῦ ἁγίου Παύλου. Ἡ ἐκκλησία τῆς ἀγίας Πρίσκας, εἶναι ἡ παλαιότερη καὶ ἡ ἀξιοσεβαστοτέρα τῆς Ῥώμης, καὶ ἡ ἐνδοξος αὕτη ἀγία, ἐθεωρήθη πάντοτε ὡς ἡ πρωτομάρτυς τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας.

εν καὶ σχηματίσει δημοκρατίαν τοῦ Εἰρηνικοῦ
Γουανού. Τὴν Κάτω Καλιφορνίαν κατέλαβεν
ὁμως εἰρηνικῶς ἡ Ἀμερικὴ καὶ προσπαθεῖ, παρα-
χωροῦσα τὰς γαίας δωρεάν, νὰ προσελκύσῃ ἀ-
ποίκους αὐτόθι. Τὸ δὲ μέλλον τῆς ἀποικίας
ταύτης θὰ ᾔνε κάλλιστον διὰ τὸν πλοῦτον τῶν
αὐτόθι μεταλλείων χαλκοῦ καὶ ἀργύρου, ἐὰν ἀρ-
θῇ δι' ἀρτεσιανῶν φρεάτων ἡ ἐλλειψὶς τοῦ ὕ-
δατος.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ).

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑΙ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑΙ.

Ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη δυστυχῆς εἶναι
πανθομολογούμενον. Ἡ πενία, αἱ ἀσθένειαι, ὁ
θάνατος, εἰσὶ δυστυχήματα ἀνθρώπινα. Ὁ Θεὸς
ὁμως ἐν τῇ παναγάθῳ αὐτοῦ σοφίᾳ ἐπροίκισε
τὸν θνητὸν μετὰ τῆς ἀναλόγου ὑπομονῆς ὅπως
ὑφίσταται καρτερικῶς τὰς ταλαιπωρίας του, οἱ
δὲ ἄνθρωποι σπεύδουσιν ὅσας οἱ πλησίον αὐ-
τῶν πάσχη νὰ παράσχωσιν αὐτῷ χριστιανικῶς
τὸ γλυκὺ τῆς παραμυθίας βάλασμον.

Ὑπάρχουσιν ὁμως ταλαιπωρίαί τινες ἐν τῷ
βίῳ, καθ' ὧν ἡ ὑπομονὴ δὲν ἰσχύει, καὶ αἵτινες
διαφεύγουσι τὴν προσοχὴν τῶν πολλῶν. Ὑπάρ-
χουσι δυστυχήματα ἀπαρτήρητα ἐν τῷ κό-
σμῳ, ἐφ' ὧν οὐδὲ ἐν δάκρυ συμπαθείας σταλά-
ζεται. Καὶ ὁμως ὁ ὑφιστάμενος αὐτὰ εἶναι ὄν-
τως δυστυχῆς, δυστυχέστερος ἴσως τοῦ πένη-
τος, τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τοῦ ἀπώλεσαντος προσφιλε-
γόνεα, σύζυγον ἢ τέκνον. Μία μόνη διαφορὰ ὑ-
πάρχει μεταξὺ τῶν συνήθων κακοδαιμονιῶν καὶ
ἐκείνων, περὶ ὧν ποιήσωμεν λόγον ἐνταῦθα, ὅτι
αἱ μὲν πρῶταί εἰσι μακροχρόνιοι, αἱ δὲ δεύτε-
ραι στιγμιαῖαι. Ἀλλ' ἐν τῇ στιγμιαίᾳ αὐτῶν
διαρκείᾳ ἐγκλείουσι βασάνους καὶ μαρτύρια
ψυχῆς ἀκαταλόγιστα.

Μὴ μακρηγορῶμεν, ὁμως καὶ ἔλθωμεν εἰς τὰ
παραδείγματα.

Α'.

ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑΙ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Ὁ Καλλίας εἶναι δόκιμος ποιητής, ἔχει φαν-
τασίαν ὑψηπετῇ καὶ πρὸ πάντων ἐπεδόθη εἰς τὸ
λυρικὸν εἶδος. Ὅπως ὁμως ὁ διάσημος μουσι-
κὸς Gluck, τότε μόνον αἶρεται ὁ νοῦς του ὅταν
ἡ φύσις διάκειται ἐν ἀνωμαλίᾳ, ἥτοι ὅταν βρέ-

χη, ἀστράπτῃ, βροντᾷ καὶ ὁ βορρᾶς ἢ ὁ νότος
μουκᾷται. Ἐσπέραν τινὰ θυελλώδη, κάθηται εἰς
τὸ γραφεῖόν του, λαμβάνει τὴν γραφίδα, ξύει
διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ἀρ-
χεταὶ γράφων:

Εἰς τὴν ἔρημον τοῦ θίου σὲ ἀπῆντησα, ὦ κόρη..

Αἶφνης πνεῦμα βορρέως εἰσρεῦσαν ἐκ τοῦ ἡ-
νεωγμένου παραθύρου, ἀναρπάξει τὰ ἐπὶ τῆς
τραπέζης χαρτί, ἀνατρέπει τὸ μελανοδοχεῖον
ἐπὶ τῆς μιᾶς καὶ μόνης περισκελίδος τοῦ ποιη-
τοῦ καὶ τὸ πᾶν τετέλεσται! Τὸ νῆμα τῶν ἰ-
δεῶν τοῦ Καλλίου διεκόπη, ἡ ὁμοιοκαταληξία
τοῦ κόρη ἀπώλλετο, ἡ Μοῦσα ἐτράπη εἰς φυ-
γὴν καὶ τὸ λυρικὸν ἐκεῖνο ἀριστούργημα, ὅπερ
ἤθελε καθέξει σπουδαίαν θέσιν ἐν τῇ ποιήσει,
μένει ἢ μᾶλλον δὲν μένει, φεύγει διὰ τοῦ παρα-
θύρου.

Ἄν νομίζητε ὅτι ἡ στιγμὴ ἐκείνη διὰ τὸν
Καλλίαν δὲν εἶναι τρομερά, ἂν φρονῆτε ὅτι τὸ
δυστύχημά του δὲν ἰσοδυναμεῖ μὲ ἐμπρησμόν
οἰκίας ἢ μὲ θάνατον συγγενοῦς, μὲ συγχωρεῖτε νὰ
σᾶς εἴπω ὅτι δὲν ἐγνωρίσατε τοὺς ποιητάς.

ΕΤΕΡΟΝ.

Ὁ κύριος Σωφρονίδης εἶναι καὶ αὐτὸς ποιη-
τῆς, ποιητῆς ὁμως σοβαροῦ, οὐδέποτε γράφει
λυρικά. Τὸ δράμα, ἡ τραγωδία, τὸ ἔπος, ἰδοὺ
αἱ τοῦ κ. Σωφρονίδου νοεραὶ ἐνασχολήσεις. Πρὸ
τινῶν μηνῶν ἔγραψε τραγωδίαν, τὸν Χριστόφο-
ρον Κολόμβον· ἡ τρίτη πράξις ἦτο ὅ,τι ὠραῖον
καὶ τραγικὸν σῶμα. Ὁ καπετάν Χριστόφορος
παρίστατο, ἐκπνέων δεδεμένος ἐπὶ πασσάλου ὑπὸ
τῶν ἀγρίων τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπειδὴ ὁμως ὁ κύριος
Σωφρονίδης ἐπιθυμεῖ πάντοτε ν' ἀκούῃ καὶ τὴν
γνώμην τῶν φίλων του ἅμα τελειώσας τὸ ἔργον καὶ
ἐπιθεὶς τὴν λέξιν τέλος, ἐπορεύθη παρὰ τινι κα-
θηγητῇ τῆς χημείας φίλῳ του στενῷ ὅπως ἐπιδεί-
ξη αὐτῷ τὸ ὑστεροτόκιον τῆς μούσης του γέννημα.
Ὁ καθηγητῆς ἐκοιμᾶτο. Ὁ κύριος Σωφρονίδης
περιέμεινεν εἰς τὸν προθάλαμον, διασκεδάζει δὲ
φυλλομετρῶν λεξικόν τι κυρίων ὀνομάτων τυ-
χαίως εὑρεθὲν ἐκεῖσε. Αἶφνης ὁ κύριος Σωφρονί-
δης ὠχρίσθη, τὸ λεξικὸν ἐκφεύγει τῶν χειρῶν του.
Τί συνέβη; Ἐν σελίδι 395 εἰς τὸ στοιχεῖον Κ.
ἀνέγνωσε τὰ ἐξῆς Κολόμβος (Χριστόφορος) Ἰ-
σπανὸς περιηγητῆς κτλ. γεννηθεὶς κτλ. ἀπεβίω-